ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
*číslo **54**, vydáno pro vnitřní potřebu - 1.prosince 2004, nákladem 60 výtisků*

Oddílová rada

Bylo vydáno stavební povolení k Dětskému bezbariérovému centru Březiny. Z ústředí Junáka nám přišla půjčka 1 mil.Kč a z ní jsme hradili první dluhy.

Ti, kdo byli nyní v Březinách, mohli postřehnout, že na místo, kde bude stát Dětské bezbariérové centrum Březiny je už přivedná kanalizace, dráty s elektřinou, přívod plynu, vody, telefonu i kabelová TV. Ten špás stál přes 900.000,- a zatím jej hradila Obec Kateřinice.

K DBCB (Březinám) bylo vydáno stavební povolení a nabylo právní moci - přeloženo: máme veškeré potřebné oficiální povolení k tomu, abychom mohli začít stavět. Dokonce jsme dostali cedulku s razítkem a nápisem STAVBA POVOLENA.

Janina a Kikina se zúčastnily víkendového semináře „Skauting v dnešní společnosti“ v Olomouci. Hodnotily jej velmi kladně.

Při VVZ (velká výměna zkušeností vedení středisek) v Pardubicích byly Dazulem na ŠESTCE demonstrovány dobré i špatné zkušenosti při zakládání oddílu „na zelené louce“.

Ne velkém podzimní víkendovém setkání činovníků střediska Vsetín (SEČIN) byl v anonymní anketě hodnocen ostatními vůdci náš oddíl spolu s Trojkou nejčastěji jako ten, který je nejvíce inspiruje atd.

Šnehula uspořádala v Jablůnce Famfrpálový turnaj. Přesto, že měla angínu, vytrvala a úspěch se dostavil - dorazila dvacítka děcek!

Dazul si nechal svázat kompletní čísla ŠESTÁKů - od 1 po č.51 a k tomu speciály. Nevešlo se to do jedné vazby a tak z toho jsou dvě krásné knihy.

Na ŠESTÁKU č.54 se podíleli: Dazul, Sněhula, Irča, Janina, Zub, Anita, Violka, Fijalka, www.budpripraven.cz, J.Foglar, M.Čermák, LACHIM spol.s r.o. Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je v sobotu 1.1.2005.

Narozeniny v prosinci: Méďa 4.12.1990

30.listopadu 2004 se mailem na oddílovou adresu ozval 6.sbor skautov z Půchova, s tím, že by se chtěl zúčastnit HELPu 2005 a navázat s našim oddílem spolupráci. Sbor je na Slovensku to samé jako Středisko v Česku.

Zub daruje sjezdové lyže Sulov, délka 140 cm a 160 cm, oboje vázání G30 a hůlky.

Všichni starší 15 let, kteří jsou ochotní v sobotu dopoledne před Takovým malým countrybálem chodit s mladšími členy oddílu v rámci Tříkrálové svírky, dejte obratem vědět Zubovi - do cca 9.12.2004 musíme nahlásit na vsetínskou Charitu jména k vůli vyřízení identifikačních průkazek a jmenných oprávnění.

Kdo z oddílu by měl chuť se naučit dělat oddílové vysílání pro kateřinickou kabelovou TV, nechť se ozve Dazulovi (737 249 211). Potřeba mít k dispozici počitač. Naučíme, zaučíme ...

(Fijalka) Modrá flotila je vlastně taková celkem náročná celostátní hra mezi družinami. Tento rok se do Modré flotily od nás přihlásily 3 skupinky světlušek z Kateřinic (Píďalky, Užovky a Mloci),1 smíšená družina světlušek z Ratiboře (Stonožky), dívčí družina Žab a i ti nejstarší v našem oddíle (Staříci). Všichni jsou zaregistrovaní. Kdo si pamatuje tak kdysi dávno vyhrály Modrou flotilu Žížalky (vedené Brumlou) a o rok později to zkusila i družina Žab. Tehdy se umístily na velice dobrých místech. Doufam, že tento rok se to podaří aspoň jedné družince. Naše udatné družiny už splnily úkoly: Boj dalekonosných děl, Útěk z podpalubí, Překonávání překážek na rozbité palubě a Souboj se žraloky. Dále nás čeká Zahákování nepřátelských lodí a Provedení lodi nebezpečnými útesy kormidelníkem. Našim družinám se daří dobře a doufám, že nadále bude…..

Podávám ti levou ...

(Dazul) Ne každý s dospěláků je schopen pochopit, že si u nás v oddíle všichni, bez ohledu na věk, tykáme. Je naprosto přirozené, že mně kterému je 38 let úplně samozřejmě tyká a říká Dazule třeba ta nejmladší světluška, které je o víc než 30 let méně. Těší mne to. Je to totiž jedno ze znamení, které říká, že i tato nově příchozí světluška už patří mezi nás - skauty.

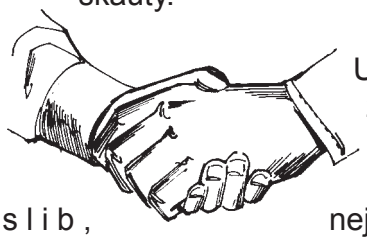

Určitě není náhodou, že každý, kdo složí svůj světluškovský, vlčácký či skautský slib, nejprve podá levici tomu, do jehož rukou slib skládal. Pro spoustu lidiček to je obtížně zapomenutelná chvilka.

Vzpomínám si na zvláštní pocity, které jsem zažíval, když jsem byl najednou skaut a mamince mého bývalého vůdce (kterou jsem před tím neoslovoval nijak jinak než „paní Cahlíková“) jsem najednou říkal „nazdar Bohunko, jak se máš“ (protože jsem se sní jako skautkou potkával na střediskových radách). Já, klacek, který je téměř o „půlstoletí“ mladší než ona.
Chvíli jsem s tím uvnitř bojoval, než jsem pochopil, že mezi normálními skauty, bez ohledu na věkový rozdíl, to tak opravdu chodí a oslovení bratře a sestro berou opravdu vážně. Alespoň ti se kterými jsem měl tu čest se na našem vsetínském středisku setkat.

Já osobně v tom podání ruky či oslovení spatřuju jeden z jakýchsi znaků příslušnosti ke skautům. Podání ruky či oslovení které říká - je úplně jedno kolik je nám oběma let a jaké jsou právě společenské konvence - jsme jedné krve, ty i já - oba jsme skauti.

Jistě není náhoda i to, že i když si všichni při pozdravení a setkání podávají pravou ruku (snad zvyk z prehistorických dob, kdy dokazovali, že v pravé ruce, kde se nosí zbraň, v danou chvíli nic nedrží), skauti si podávají ruku levou. Ne proto, že by tím chtěli říct, že jsou „leví“ (= nešikovní), ale proto, že levá ruka je blíž srdci. Je to pro leckoho možná trochu naivní, ale mně osobně to nevadí, ba co víc, jsem rád, že takoví naivkové existují a já mezi ně můžu patřit. Ano, myslím si, že ta symbolika srdce při podávání levé ruky je jedním ze základů soužití mezi skauty. Je to jakýsi hlas srdce, který je sám o sobě základem soužití v malých i větších skupinách. Je to hlas, který se snažíme povzbuzovat v oddílech mezi všemi členy - od vlčat a světlušek až po staré činovníky. Ty předchozí dvě věty jsem použil z myšlenek mého „guru“ Václava Giganta Břicháčka - čestného náčelníka Junáka.

Občas mne zamrzí, že ten starý skautský zvyk - podání levé ruky - je někdy opomíjen a ne každý jeho smysl chápe. I na našem středisku jsou oddíly, kde se „levá ruka“ moc nepraktikuje. Možná chybí tradice (4.chlapecký, který jsem vedl pře založením ŠESTKY se levicí zdravil už za komančů, když byl ještě běžným turistickým oddílkem). Možná je to zapříčiněno ostychem či jakýmsi studem. O to víc jsem rád, že v ŠESTCE je tento pozdrav normální. Zvláště mezi nejstaršími členy oddílu. Každou oddílovou radu, každou výpravu se loučíme podáním levé ruky. Je to jeden z nejhezčích zvyků, který si jako oddíl pěstujeme. Kéž nám vydrží co nejdéle.

Buď připraven!

Co když se přede mnou v parku začne svlékat nějaký muž?

- *nejlepší řešení je co nejrychleji utéct*
- *rozhodně se s takovým člověkem nedávej do řeči, příliš neotálej*
- *ani na něj neútoč, ať již slovně nebo fyzicky, ať ho nevyprovokuješ k agresivitě*
- *posměch ho může vydráždit a dospělého pravděpodobně nepřepereš*
- *když jsi v bezpečí, pokus se upozornit policii*
- *je sice jasné, že až tam policajt dorazí, úchylák už tam nebude - je však možné, že to je jeho oblíbené místo a chodí sem častěji*
- *pokud by také někdo nebyl tak šťastný a úchylák by mu ublížil, bude tvoje svědectví a popis důležitý*
- *řekni to také svým kamarádům, ať se takovému místu vyhýbají, zvláště když jdou sami a navečer*
- *aby ses nedostal do takových situací, je lepší nejdřív přemýšlet o tom, kde si dávat sraz, kudy chodit a která místa raději obejít*
- *přemýšlej také o svém oblečení - sexy šaty jsou pro takového člověka výzva*
- *tohle není hra*
- *preventivní opatrnost je důležitá*

Co když mne neustále obtěžuje dospělý, kterého znám?

- *najdi ve svém okolí dospělého spojence - někoho, kdo tě vyslechne a komu věříš*
- *řekni mu o tom, že tě dotyčný obtěžuje*
- *radu ti také mohou dát na lince bezpečí - na tel. čísle **800 155 555**, volání je bezplatné*
- *neboj se násilníkovi naznačit, že to řekneš a že se ti to nelíbí*
- *neboj se jeho výhružek, např: "Jestli to řekneš, půjdeš do děcáku." nebo "Rodiče ti stejně věřit nebudou."*
- *tahle situace není tvoje vina, ale jeho a on za ní bude potrestán*
- *pamatuj na své bezpečí a na to, že tě nikdo nemá právo zneužívat*
- *ve chvíli aktuálního ohrožení křič a kopej*
- *násilníka to může odradit, protože nechce, aby se to prozradilo*
- *vyhýbej se setkání o samotě s takovým člověkem*
- *pokud ti rodiče nebo ostatní dospělí nevěří, stále opakuj své stížnosti*
- *nenechej si to líbit, nenechej se zastrašit, neboj se o tom mluvit*

JUNÁK

SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK ČR
ASSOCIATION OF SCOUTS AND GUIDES - CZECH REPUBLIC

Náčelnictvo Junáka

uděluje

bratru Janu Uličníkovi

in memoriam

zlatý stupeň odznaku

„Za čin junácký“

za záchranu lidských životů

Junák
svaz skautů a skautek ČR 1
Senovážné nám. 24, 116 47 PRAHA 1

V Praze 10. října 2004

Zdeněk Prančl
náčelník

World Organization of the Scout Movement
World Association of Girl Guides and Girl Scouts
International Scout and Guide Fellowship

Jak už bylo informováno v minulém čísle ŠESTÁKA, udělilo Náčelnictvo Junáka Spídymu nejvyšší skautské vyznamenání in memoriam. 8.listopadu 2004 dorazilo k nám a hned druhý den jej spolu se setříhaným videem o Spídym předala Irča jeho rodičům.

ZA ČIN JUNÁCKÝ je skautské vyznamenání, které má tři stupně: bronzový, stříbrný a zlatý. Je udělován členům Junáka za prokázanou statečnost, záchranu lidského života i hmotných statků.

Praha, 3. listopadu 2004

Vážení přátelé,

skauti na celém světě slibují jako jednu ze svých základních povinností plnit příkaz: „Duší i tělem býti hotov pomáhati bližním.“ Jan Uličník svůj skautský slib splnil beze zbytku za cenu nejvyšší.

Jsme si vědomi, co pro Vás ztráta tohoto ušlechtilého člověka znamená a že na tom nemohou nic změnit ani upřímná slova, ani nejvyšší skautské vyznamenání „za čin junácký“, jež jsou jediným způsobem, jímž Náčelnictvo Junáka může vyjádřit své uznání a obdiv k této nesmírné oběti. Přesto prosíme, abyste je laskavě přijali na památku svého syna a našeho bratra.

Jiří Navrátil - místostarosta Junáka *Zdeněk Prančl - náčelník*

Z Bobří hráze

Další z drobných inspirativních textů Jaroslava Foglara - legendárního spisovatele a skautského vůdce „Hochů od Bobří řeky“. Vybráno ze stejnojmenné knihy.

Proč už Mindigo nevede oddíl

Bratr Mindigo byl dobrý a nadšený vedoucí. Nic mu nebylo zatěžko, kde šlo o chlapce z jeho oddílu. Každá jeho volná chvilka patřila jen jim. A přece kteréhosi dne ohlásil, že se vedení oddílu vzdává. Svůj odchod zdůvodnil takto:

„Měl jsem v oddíle chlapce 14 - 17leté. Předpokládal jsem, že v tomto věku budou již trochu rozumní a uznalí. Ale nebyli! Odmítl jsem například mnohem výhodnější zaměstnání v sousedním městě, jen abych mohl pracovat v oddíle dál. Chlapci si však brali „dovolenou“ z oddílu pro každou maličkost, ačkoli tím narušovali jeho dobrý chod. Chodil jsem na každou schůzku a výpravu, třebaže mi čas, který jsem těmto podnikům věnoval, mnohdy chyběl. Chlapci však podniky každou chvíli vynechávali. Posvícení, kopaná, biograf, to všechno bylo pro ně přednější. Na srazy jsem přicházel včas. Když jsem se někdy opozdil, protože jsem do poslední chvíle připravoval program, nestyděl jsem se na sraz utíkat jako malý chlapec, jen abych tam byl včas a aby na mne ostatní nemuseli čekat. Cestou jsem ale potkával hochy, kteří se na sraz loudali a bylo jim zcela lhostejné, že přijdou pozdě. Přinášel jsem na výpravu spoustu věcí k programu. Jejich příprava mi doma trvala celé hodiny. Chlapce jsem však nemohl přimět ani k tomu, aby si doma udělali několik papírových koulí ke hrám.

Nikdo se mi nemůže divit, že moje nadšení pro oddíl, chlapci tak ubíjené, konečně docela uhaslo!“

Chlapci a děvčata z oddílů a podobných sdružení, přemýšlejte, nepodobáte-li se svým chováním hochům, kteří Mindiga tak znechutili. Posuzujte sami sebe přísně! A napravte se, najdete-li na sobě chybu. Jen málo dospělých lidí vám rozumí a chce pro vás pracovat, místo aby se sobecky starali jen o sebe. Buďte takovým lidem vděčni a neberte jim jejich nadšení!

Kdo je zelenáč?

Pýchou skautského oddílu je, aby na každý podnik přišlo co nejvíc členů, ať je to schůzka nebo nedělní výprava. Velká účast je důkazem, že se podniky chlapcům i děvčatům líbí. Malá docházka svědčí o tom, že činnost oddílu není moc zábavná.

Jsou však členové, kteří mají docházku prachmizemou, i kdybychom dělali nevímco krásného a zajímavého. Přijdou jednou, a pak dvakrát nebo třikrát vynechají, kazí soudržnost oddílu, znechutí svou družinu, která se pachtí za každým bodem, který lze za docházku získat, a jsou proto v oddíle jen přítěží.

Takovým hochům u nás ve Dvojce říkáme „zelenáči“. Proč právě zelenáči a jak se jimi stanou? Hned to vysvětlím! Každý vede povinně přehled své docházky. Je to okénkové linkování, do kterého zapisujeme všechny podniky oddílu i družiny tak, jak jdou za sebou. U každé schůzky a každé výpravy je okénko, které si skaut vybarví červeně, pokud se jí zúčastnil, a zeleně, když ji vynechal. Kdo má nejméně čtvrtinu všech vybarvených okének zelených, dostává přezdívku zelenáč, ať už se mu to líbí nebo nelíbí.

Koncem každého měsíce pečlivě počítáme

celkovou účast na procenta. Čím vyšší procento, tím spokojenější je vedoucí, družina i každý jednotlivec. Jsme přísně nestranní, proto počítáme neúčast i toho, kdo byl nemocný nebo nemohl přijít ze sebevážnějších důvodů.
Zelenáčů v našem oddíle není příliš mnoho a ti, kteří se jimi v některém měsíci stanou, nemají na tom obvykle vinu (nemoc, učení, zákaz z domova atp.). V dalším období si ostatně každý zelenáč může docházku pilnou návštěvou schůzek a výprav zlepšit tak, že toto hanlivé přízvisko ztratí.

Pozor na sebe!

V poslední době nás několik jedinců šeredně zklamalo svým chováním a jednáním mimo oddíl. Ve Dvojce jsou správní chlapíci, ale doma a v škole dělají věci, které budí veřejné pohoršení. Jejich vystupování vrhá ošklivé světlo i na celý náš oddíl. Někdy to rodiče těchto chlapců na něj svádějí. Jestliže provede něco nesprávného nováček, který ještě neproše naší výchovou, musíme mu to odpustit a snažit se, aby se takovému jednání odnaučil. Dopustí-li se však špatnosti hoch, který je u nás již řadu let musíme z toho vyvodit důsledky. Řekneme si: Tolik roků chodí d Dvojky, tolik dobrých příkladů u nás viděl, podílí se na oddílové činnosti, která ho má vést k ušlechtilému chování a jednání - a přece to na něj nemělo žádný vliv. Tím dokazuje, že mezi nás nepatří, darmo tu zabírá místo.
Čas od času se dovídám to, co mě opravdu zarmucuje. Dvojkař u nás dobrý a pevný jako skála stává se doma „sabem“ prvního. řádu. Je hádavý, nepořádný, líný, zkrátka je s ním potíž, a udřená, ustaraná maminka místo aby v něm měla oporu, má s ním jen trápení a starosti. Snad si řeknete, co je mi do toho, že to jsou soukromé věci každého z vás. To je ovšem omyl! Já se musím zajímat a starat o vaše jednání i mimo Dvojku.
Už proto, že když nejste doma vzorní, mohou rodiče právem říct: „Členství ve Dvojce nemá na našeho chlapce nejmenší vliv!“
Proto pozor na chování. Plňte své povinnosti k domovu i ke škole a chovejte se vzorně, jak se sluší na správné Dvojkaře.

í sbírka vznikla na základě staré tradice. edověku se na prostranství před kostelem ály hry o Svatých třech králích, které se pak rozšířily na průvody. Chudé děti oblečené za tři krále chodily na svátek Zjevení Páně po domech se symboly hvězdou a kadidlem, zpívaly koledu „My tři králové“, posvěcenou křídou psaly na dveře 3 písmena s požehnáním domu a vždy dostaly něco dobrého a někdy i pár rů.
dnešní době získala tato sbírka nový ozměr. Většina z nás v našich zemích má kde bydlet a do čeho se obléci. I u nás jsou však lidé, kteří strádají. Chceme tedy oslovit lidi dobré vůle, přinést jim radostnou zvěst o narození Ježíše, který je i jejich světlem – mnozí z nich o Něm nikdy neslyšeli a nebo o Něm mají zkreslené představy. Peníze, které od nich vybíráme, použije Česká katolická charita na pomoc těmto potřebným u nás i v zahraničí.

ŠESTKA se stejně jako letos i v lednu 2005 zapojí do Tříkrálové sbírky. Rádi bychom vyslali více skupin koledníků. Proto že se jedná o velmi odpovědnou činnost, musí mít každý vedoucí skupiny koledníků občanku a do 9.prosince jej musíme spolu s ostatními nahlásit na Charitu - bude mu vystaven specielní průkaz, kterým se v případě potřeby bude prokazovat, aby si lidi nemysleli, že koledníci jsou podvodníci.
Pro ty, kteří váhají zda se zapojit, nechť se zeptají minulých koledníků (Pája, Zdendáš, Máta, Štěpka, ...).

Pro světlušky a vlčata

Informace pro rodiče světlušek a vlčat z Jablůnky

(Sněhula) Schůzky se konají pravidelně každé pondělí od 15.30 do 17.30 hod v tělocvičně školy.
Vedoucí je Tereza Baroňová: 18 let - Sněhula, studuje školu cestovního ruchu a skautingu se věnuji již od druhé třídy základní školy. Kontakt: +420 605 97 40 84 na mobil nebo 571 452 369 – pevná linka.

Celá naše skupinka dětí je součástí Šestého skautského koedukovaného oddílu v Kateřinicích. Náš oddíl má dohromady sedm družinek, které se samostatně scházejí jednou týdně na družinovkách. Náplní družinovek jsou především hry zaměřené na vzdělávání a osobní rozvoj dítěte. Všichni se společně scházíme na výpravách, oddílovkách a oddílových pátcích. Program následujícího měsíce je vždy uveřejněn na konci Šestáku.

Časté otázky rodičů začínajících skautíků

Co je to skaut?

- apolitická nezisková organizace, podporující sdružování dětí vedené k bližšímu vztahu k přírodě, k morálním hodnotám, sžívání se s různými sociálními vrstvami a handicapovanými lidmi a hlavně k osobnímu rozvoji jednice a rozvoji jeho schopností

Kolik se za skaut platí?

- jedenkrát ročne se vybírá registrační poplatek cca 200Kč (je to pohyblivá částka) - v ceně je zahrnuto mimo jiné pojištění. Registrační poplatek vybíráme vždy na začátku nového roku

Funguje skaut i letních prázdninách?

- na začátku července pořádáme tradiční skautský tábor s určitou tématikou. Mimo to je 1-2x za tábor nějaká společná jedno až dvoudenní oddílová akce.

Co je to ŠESTÁK?

- oddílový časopis, který si sami vydáváme pro naše vnitřní potřeby, snažíme se takto dokonale informovat o naší činnosti všechny, kdo o ni projevují zájem. Do Šestáku přispívají každý, kdo chce, svými zážitky z výprav, družinovek a dalších akcí.

Bodování Ratiboř

Palmička	*56 bodíky*
Motýlek	*54 bodíky*
Poměnka	*45 bodíků*
Opica a Lojza	*30 bodíků*
Káťa	*25 bodíků*
Janek	*20 bodíků*
Perlička	*15 bodíků*

(Janina) Naše družinka se nám rozrostla o spousu nováčků. Na družinovce konečně můžeme hrát hry, učíme se spoustu nových věcí. Na poslední schůzce jsme se učili šifry. I ti nejmladší to pochopili a aktivně se zapojili. Dokonce i ti, co ještě nechodí do školy.
Taky jsme začali s tajnou činností. Tedy aspoň jsme ji vymysleli.
Moc děkuji Chytrému, že mi pomáhá.

Modrá flotila

(Irča) Zatím, protože byly z technických důvodů posunuty termíny pro odeslání výsledků, neznáme naše pořadí. Jsme zaregistrováni a za měsíc, tedy začátkem ledna, se ukáže, kdo si jak vede.
Teď nás čekají tršku odpočinkové disciplíny, ale zase bude potřeba jisté dávky zručnosti. Dalším úkolem totiž je vrhání kotvy po nepřátelských lodích, jejich zahákování a vniknutí na palubu. Hned na to navazuje orientace po nepřátelské palubě a ukrutné bitvy (s lanem, ringo kroužky a tužkou).
Už se na to moc těším, protože se určitě moc nasmějeme. Čeká nás ještě jeden úkol z minulých měsíců a to potápění se pro poklad a boj se žraloky. Ten jsme nestihli udělat všichni, takže nás čeká ještě jedna návštěva lázní. Doufám, že se nám to podaří a nestrhnou nám bodíky za nesplněný úkol. Za splněný se považuje pouze ten, který má tři vítěze, nebo alespoň tři lidičky, kteří ho splnili. My máme zatím z každé družinky jen jednoho nebo dva.
Do modré flotily jsme se přihlásili i my dospěláci. Jmenujeme se Staříci. Trošičku jsem doufala, že takových bláznů nebude moc a budeme mít alespoň malou šanci na úspěch. Takových jako my je však deset družin. Doufám jen, že se za nás nebudou muset naše Světlušky a Vlčata stydět.

Bodování Kateřinice

Uběhl nám další měsíc a máme tu prozatímní výsleky. Úpné vyhodnocení bude až příští měsíc. Ti, kteří jste na spodnějších příčkách nezoufejte, ti, co jste na vyšších, nezaspěte. Pořadím se může ještě hodně zamíchat. Jen připomínám, že za výpravu a na výpravě můžete dostat nejvíc bodíků.

1. Kája (95b.)
2. Týna (91b.)
3. Raška (90b.)
4. Miška (86b.), 5. Smíšek (80b.), Zdenda(73), Siska(67), Lucka(64), Scooby(61), Beruška(60), Laňka(56), Mája(55), Fčelka(41), Peťa(38), Ferda a Dračice(37), Mňamka(34), Simča(30), Blonďák(28), Didi(5), Ještěrka

Jarní tábor

Letos poprvé budeme dělat s celým oddílem jarní tábor a to v době jarních prázdnin 2005. Každý rok přemýšlíme, co s tolika volným časem a myslím, že jde využít smysluplněji, než u televize. Pojedeme na sedm dní - od soboty do pátku. S otevřenou náručí nás bude čekat skautská chalupa Bařinka ve Velkých Karlovicích. Bude krásně vyhřátá, protože tam před námi budou vsetínská Vlčata. S nimi si taky v neděli, než pojedou domů, zahrajeme parádní hry.
Pak už bude chaloupka jen naše. V pondělí se k nám připojí rádcové, kteří mají samostatnou tří denní akci VRRV.
Tábor bude stát 750.-Kč. Podrobnější informace k tomuto táboru budou v příštím čísle ŠESTÁKA.

NAŠE AKCE

Seminář o skautské výchově - Olomouc 5.-7.11.2004

(Janina) Asi měsíc předem jsem byla na návštěvě u Irči. Že je doma i Dazul jsem zjistila až když vešel do obýváku se slovy: To by pro tebe mohlo být zajímavé. A podal mi papír -pozvánku na seminář. Kývla jsem hlavou jakože jo a papír jsem vrazila do batohu. Doma mi to ale nedalo, papír jsem vytáhla, prostudovala a z nejakého neznámého důvodu to přišlo zajímavé i mně. V pátek jsem se domluvila s Kikčů že teda pojedem spolu. Čím víc se blížilo datum semináře, tím víc jsem přemýšlela nad tím, co nás tam asi čeká.....

Pátek - cestujeme vlakem přímo až do Olomouce. Už vím, kam Kikina chodí do školy, kde bydlí, kde si kupuje svačinu. Podívaly jsme se po městě (kamenné želvy na náměstí jsou super) a zašly si na výbornů obědovečeři. Po chvilce bloudění jsme našly skautský dům. Nevím,jak je možné, ale jeden z účastníků-Kobra po pár slovech poznal, že jsme ze vsetínského střediska. Uložily jsme si věci a šly se seznámit s přítomnými. Seminář začal seznamovací hrou, která nakonec nebyla tak hrozná, jak se zdálo zpočátku. Pak jsme si sedli do kroužku a seznámili se s těmi, co pro nás seminář nachystali (Bobo a Op) a s tématy, které budeme přes víkend probírat. Kolem půlnoci jsme zalehli do spacáčků. Sobota začala příjemným budíčkem, snídaní a hrou venku, kterou jsme nestihly, protože jsme aktivně umývaly nádobí po snídani. Určitě ale byla zajímavá. A pak to začalo, probírání a řešení témat (moderní pojetí skautingu, co ještě patří do skautingu a co už ne, jak nás vidí okolí....). Některé jsme řešili všichni společně, jiné jenom v malých skupinkách. Je zajímavé slyšet, jak to funguje v jiných oddílech. Dozvíte se spoustu zajímavých nápadů, jak kde řeší konkrétní problémy a zjistíte,že i my máme spoustu malých i větších problémů, o kterých ani nevíme, ale na druhou stranu třeba vůbec nemáme ty, které mají jinde. Získala jsem tam pocit, že určitě nejsme dokonalí (a to je dobře) máme svoje chyby, ale pořád se jako oddíl i středisko držíme dobře, a že o nás i spousta lidí ví (díky Helpu). Je hrozně příjemné seznámit se z lidmi, kteří jsou vlastně stejně „střelení“ jako my, vidět je poprvé v životě a mluvit s nimi o věcech, které jsou nám blízké a společně a je úplně jedno, že my jsme z Kateřinic a oni z Brna, Nymburku nebo Dobříše. Všichni jsme

stejní a měli jsme si co říct i v přestávkách nebo večer po oficiálním skončení programu. V sobotu odpoledne jsme se bavili o tom,jak nás vidí okolí a lidé z venku. Byly to skutečné názory dětí různých věkových skupin,bylo to opravdu zajímavé slyšet, co si o nás myslí. V neděli jsem odjížděla domů se smíšenými pocity. Přemýšlela jsem, co není ideální a taky, že není všechno špatné.Za ty necelé 2 dny se nedá probrat všechno, ale bylo toho dost. Bylo to pro nás všechny dobře nachystáno, bavilo mě to, poučila jsem se, zjistila co a jak a příště pojedu zas. Teď už vím, co mě tam čeká a tak můžu všem něco takového doporučit. Dík

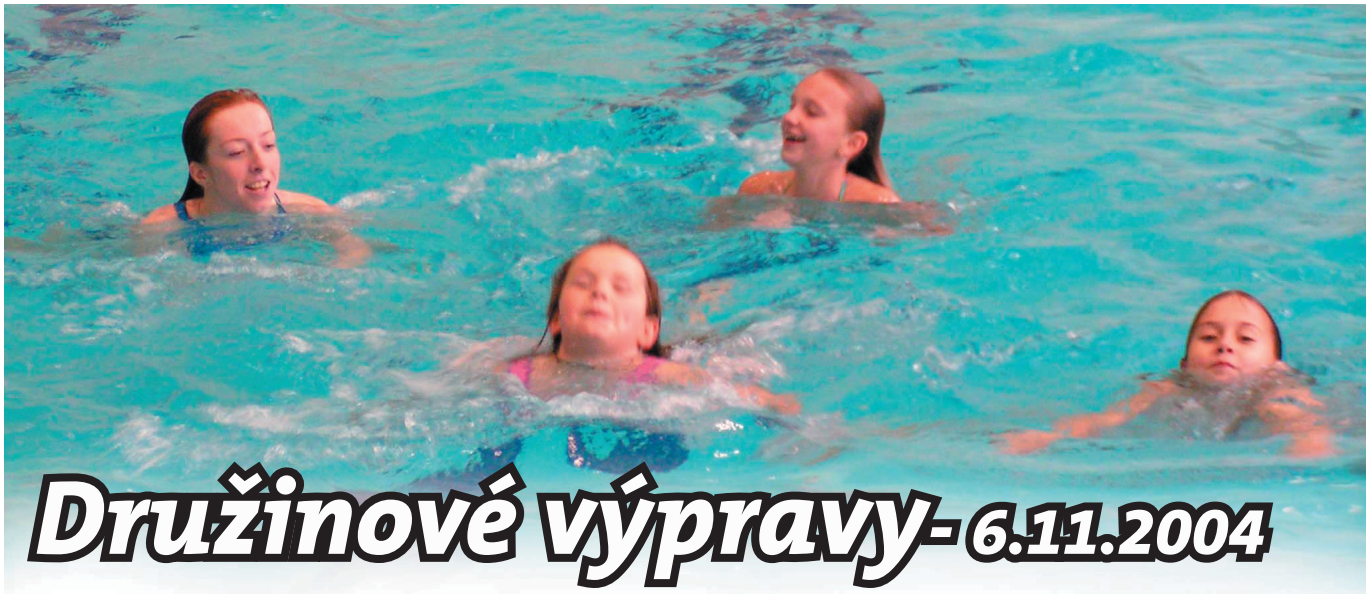

Družinové výpravy- 6.11.2004

(Ráchel) Moje výprava se skautem na bazén byla super. Moc se mi to líbilo, hlavně potápění se za pokladem (pukem) mezi žraloky. I když vodu miluji (doma mi říkají, že jsem vodník), tentokrát jsem se jenom dívala a „okukávala“, jak se ostatní směle potápí.

Příště si vyzkouším lovit poklady i já sama. Také byla moc hezká výstava zvířátek na zámku: nejkrásnější z nich byli motýlci a srnky. Už se těším na další výpravu.

ŠESTÁK a tak okolo

(Janina) Někdy před měsícem (možná už je dýl) mi Dazul donesl hromadu Šestaků a Stoupů, chtěl aby mu je náš strýc svázal. Jak už to tak bývá, začla jsem se v těch časopisech přehrabovat. Abych pravdu řekla tak mi to přehrabování vydrželo zhruba do 3 do rána. Byla jsem úplně vedle. Vůbec jsem nečekala, že někteří lidi jsou schopni napsat tak krásné věci i když už je to dávno co to psali. Odevzdala jsem je strýcovi a čekala kdy budou hotové. Nejdříve mi donesl první várku - Stoupa hlásí. Věděla jsem že Dazul bude mít radost a tak jsem mu hned volala že první knihy jsou hotové. Mé tušení mě nezklamalo. Během zhruba 20min byly už v jeho rukou. Pak přišla další várka - Šestáky. To bylo jiné. Váhala jsem jestli mám Dazulovi volat hned, nebo až zítra, nebo snad ještě později? Mé váhání ukončila Barča, která si jednu svázanou knihu na večer zapůjčila. Četla jsem a četla a četla a přemýšlela jaké to asi bylo v době kdy třeba Miris pravidelně chystal do každého čísla rébusy, kdy se objevovaly v Šestáku básničky a tak. Četla jsem zase do rána a druhý den druhou knihu. Bylo to super, je to taková super věc když se můžete začíst do článků, znova se vrátit na místa a znova číst o lidech kteří už s námi nemohou být. Je to kronika, kronika života jednoho malého oddílu uprostřed světa.

(Dazul) Pro ty co to neví, tak SEČIN snamená SEtkání ČInovníků vsetínského střediska, které se už 15 let tradičně konná na podzim. Je to svým způsobem prestižní akce, protože počet účastníků je omezen (cca 28 lidí) a mohou na ni jet pouze činovníci střediska (vůdcové a zástupci vůdců oddílů + další činovníci středikskové rady - pokladník, revizní komise, správce Bařinky, ... + servistým, který účastníkům vaří). Od pátečního večera do nedělního poledne se probírají strategické věci, na které není dost prostoru při pravidelných střediskových radách. Program je to velmi náročný, o to vic je bezprostřední a příjemný večerní volný program při kytaře a diskusi (mnohdy tak úporné, že se dotyční nezatěžují spánkem).

(Zub) Na sečinu už jsem jednou byl, sice jako servis tým, ale byl jsem. Z této zkušenosti jsem vycházel a proto se mi tam moc nechtělo. Čeká Vás totiž jen řešení a řešení, ale i nějaká ta zkušenost. Jednou dobrá, jindy špatná. Je tam samozřejmě i zábava, ale ta je až po tom řešení. Samozřejmě u mě zvítězila povinnost. Jednou jsem vůdce oddílu a tak ho tam musím reprezentovat v plné míře. Snad se tak stalo. Ze Sečinu bude spousta výstupů a to jak termíny důležitých střediskových akcí, kurzů a zkoušek, řešení skautského střediska střediska jako organizace atd, atd. Taky tam poznáváte lidi, vůdce oddílů a jejich zástupce. Překvapilo mě jak jsou někteří zdatní řečníci, jak umí o skautingu uvažovat a umí to i vyjádřit. Na druhou stranu byly věci, které mě překvapily - a možná ani nepřekvapily - spíš z té druhé negativní stránky. Přiznám se že se mě i dotkly a jejich okamžité řešení by si z mé stránky vyžádalo notnou dávku emocí. Ale to jen tak na okraj abyjste věděli co to ten Sečin vlastně je.

Oddílový pátek 5.11.2004

(Violka) Tento pátek na starosti Brumla. Na začátku jsme byli asi 4, ale pak přišla ještě Bára, Medvěd, Mates, Klíště, Anita, Radek, Lenka a jiní. První hra byla na fyzické zdatnosti: museli jsme dělat kliky, sedylehy, dřepy. Nadále pokračovala hra na uzly,odvazování a rozvazovánía text jsme přepisovali do šifry a pak od druhého družstva luštili. Jako závěrečná hra byla na slepého a braní lístků. Byl to super pátek.

Schůzka s rodiči 12.11.2004

(Zub) „Honem, honem, ještě si musím udělat poznámky pro rodiče. Zase nestíhám.“ Tak nějak jsem se na svoji první vůdcovskou schůzkum s rodiči připravoval. Do klubovny jsem přijel dřív, abych rádcům ještě na oddílovce řekl co mám na srdci a nezdržela nás pak oddílová rada.
Na půl 7 měli přijít rodiče. Ano měli, ale nepřišli. Přišla jedna maminka, ale o hodinku dřív protože se spletla, ale potom už vůbec nikdo.
Rodiče, nemůžu vás nijak nutit, ale ta schůzka je určena pro Vás. Na ní se můžete dozvědět to co potřebujete. Oddíl má nového vůdce, nové členy, oddíl buduje. Vás - především rodiče od nových světlušek a vlčat nezajímá kdo oddíl vede, kdo je jeho zástupce, jakým lidem svěřujete své děti? Nezajímá vás jak pokračuje stavba Bezbariérového centra Březiny, nebo co si Vaše děti mají vzít na schůzku, nebo na jarní tábor na Bařince?
Každopádně jsme ten čas strávený v klubovně využili jinak a taky užitečně. Ale mohli jsme jej strávit ještě užitečněji, protože schůzka s rodiči je určena Vám.

Polární výprava

Odjezd 27.12. 6:50 z Kateřinic.S sebou:teplé oblečení, pevné boty, přezůvky, spacák, karimatku, ešus, lžičku .... věci jako na vícedenní výpravu, uzlovačku, KPZ, deník, tužku, šátek, nůž, jezdící prostředky, cukroví, 200,-Kč ..... Návrat 30.12. 15: 50 autobusem ze Vsetína. Zálohu 250,-Kč vybírají rádci do 23.12.2004. Už se na vás těší všichni rádci! Bude překvapení.

Oddílové Vánoce

23.12.2004 sraz v 14:00 u Kateřinské klubovny.S sebou: skautský kroj, jídlo pro zvířátka, cukroví, dárky, ... Konec v 18:30.

Kurs lasování 14.11.2004

(Zub) Začnu bez okecávání. Byl super, aspoň pro mě. Už dlouho jsem si tak dobře nezalasoval jak v tu neděli. Sice mě bolelo úplně všechno, ale stálo to zato. Začínalo se tak jak bylo napsáno tj. v 9h. Během celého kurzu se tam vystřídalo celkem19 lidiček, kterým laso něco říká. Někteří vydrželi celý den, jiní odjeli odpoledne, druzí zase přijeli. Myslím že nebyl člověk, který by se nenaučil vůbec nic. Každý z kurzu odjížděl s něčím co předtím neuměl. U jedné dívčiny (Zachy z 2.D) jsem měl obavu, že už ji nebudu mít co učit. Je dobrá a má nabídku na závody, přijala ji. I vy můžete - chce to jen makat. Nejkrásnější bylo, když jsem roztočil poprvé v životě svoje 10m laso na Tex.ship. Udělal jsem z něho tzv. štít, tzn. že vytáčený kruh není vodorovně, ale svisle. Pocit, který jsem cítil až do morku kostí, něco co může cítit člověk, který věci, které dělá, dělá srdcem. Ale celý zbytek neděle a pak i další dny jsem měl dobrý pocit z toho, že jsem ty lidi učil a naučil a že je to bavilo a že to všechno má nějaký smysl. Lidičky díky za ten pocit, bez Vás by to nešlo. Těším se na další kurz, bude v DUBNU 2005. Jen na závěr. Na konci kurzu mohl každý napsat co si o kurzu myslí, i anonymně. Sešlo se mi 6 lístečků. Všechny jsou pozitivní. Když jsem je četl, myslel jsem zase na to, že to má smysl. Fakt dík Zub.

Před Čajovnou se konala brigáda na zahradě ratibořské klubovny ...

(Violka) Tato akce začala ve 14.00. Sešlo se tu asi 27 lidí což je docela hodně. Jako první začal (pro tuto chvíli) náš ČAJMEN Radek kotlit čaj pro všechny. Výběr čajů byl velký, ale někdo přece radši kafe. Radek donesl zajímavou keltskou knížku, ve které se každý mohl dozvědět, jaký mu patří strom, byliny a jaké má vlastnosti. Pak jsme si zahráli na zvířata (sice někdo si na ně ani nemusí hrát). Potom jsme se rozdělili na 2 družstva a zahráli si elektřinu a nakonec upíry v nichž jsem si rotrhla zips páč jsem se prala s Fijalkou. Pak většina odešla a my se přesunuli do kulturáku.

Hop sem Hop tam… 17.11.2004. Po čajovém dýchánku na , který jsem se byla jen načučnout jsem se dozvěděla že naši stařešinové se rozhodli přihlásit do Modré Flotyly.Ohromena se jdu podívat jak plní úkol do flotily.Tentokrát měli za úkol přeskoky přes kozu. Nápady jak přeskakovat kozu byly ohromující:někoho napadlo styl kolotoč nebo hop sem hop tam…
Někomu to šlo náramně výborně , že málem vypustil ducha a někdo sa snažil jak mohl.Bylo i pár pádů , ale všeci žijů.Tak jim držím palce ať se udrží na hlavní příčce.Protože přímo už soutěž v Pardubicách je super kde poznáte hodně nových tváří….

Jablůnecké famfrpálové klání - 22.11.2004

(Sněhula) A je to tu, skončil víkend a přišlo na řadu zase pondělí. Jenže tohle pondělí nebylo jen tak obyčejné pondělí, ono bylo totiž kouzelné. Kouzlilo a čarovalo se na famfpálovém klání. Společně jsme se sešli v tělocvičně školy. Přišlo plno kouzelnic a kouzelníků, kteří proti sobě hráli oblíbenou hru Harry Pottera Famrpál. Hra byla tvrdá a náročná. Hrát ji mohli jen opravdoví a zkušení kouzelníci. „Tři, dva, jedna, teď…“ hra začala rozhozem, kdy se oba týmy společně poprali o Camrál a pak už si jen přihrávali a snažili se probojovat k bráně spoluhráče a přihrát jim tam nejmíň jeden gól. Hrál proti sobě tým červených a žlutých. Do poslední vteřiny nebylo o vítězi rozhodnuto. Hráči se prali a každý chtěl být tím, kdo zvítězí. Sem tam se objevila i Zlatonka a než ji někdo chytl, dokázala ho skoro k smrti unavit. Dopravit ji do brány byl téměř nadlidský výkon, pořád někam mizela a nechtěla se nechat chytit. Přesto se našlo pár machrů, kteří pak své vítězství nad Zlatonkou oslavovali bouřivým křikem. Čas neúprosně plynul kupředu a naše síly slábly a slábly… Společně jsme tedy ukončili hru, vyhlásili vítěze a nacpali si břicha perníkovýma medajlema.

Akce v prosinci

(Připravují rádcové)
3.12. oddílovka - možná přijde i Mikuláš
4.12. družinová výprava
10.12. oddílový pátek (velká kuličková válka)
11.12. generální zkouška na Vánoční Akademii
11.12. Sáňkování (sraz 12:30)
17.12. oddílovka
18.12. VÁNOČNÍ AKADEMIE
23.12. ODDÍLOVÉ VÁNOCE
27.12. - 29.12. POLÁRNÍ výprava

Leden 2005 (připravuje Irča)

7.1. oddílový pátek
8.1. Takový malý countrybál
14.1. střediskové hrátky v bazénu-3.chlapecký
15.1. K2 (Miris)
21.1. oddílový pátek
22.1. oddílová výprava
28.1. oddílovka
29.1. Skautský ples na zámku

(Anita) Příští jaro (28.4. - 1.5. 2005) proběhne další ročník celostátního roverského setkání ObRok. **ObRok 2005** navazuje na úspěšné předchozí dva ročníky, kterých se zúčastnilo celkem přes tisíc roverů a rangers z celé České republiky.
Co nás čeká a nemine :
- netradiční programy a inspirace pro další činnost
- tradiční megahra v 600 lidech
- diskuse se zajímavými osobnostmi nejen ze skautského života
- množství doplňkových programů (např. populární barovna)
- a hlavně setkání se spoustou skvělých lidiček
Celá akce se bude konat nedaleko bývalého Německého Brodu.
Do konce února 2005 je potřeba poslat přihlášku a částku 300 Kč na osobu.
Proto, kdo má zájem jet na tuto akci (týká se v podstatě všech, kdo jezdí na VRRV a starší) dejte vědět Anitě (budu od Vás potřebovat):
- jméno, přezdívku
- adresu
- rodné číslo a kód zdravotní pojišťovny - 300Kč
(jsou to peníze určené pořadatelům, nejsou v tom tedy zahrnuty peníze na jídlo a dopravu, tu odhaduji na hromadnou slevu - jednu cestu 146 - 196). Obecně platí - čím víc lidí tím větší sleva - možnost spojit dopravu se Vsetínem, lze předpokládat, že středisko každému, kdo pojede na OBROK přispěje 200 - 300Kč)
do 31.1. 2005 (můžete dát vědět na email sedlakova@email.cz, SMS na 604 937 761?)
Doufám, že vyrazíme v hojném počtu ..!

Odjezd na **Vánoční akademii** do vsetínské Vatry je v sobotu 18.prosince 2004 v 10:30 od klubovny v Kateřinicích, v 10:35 od kina v Ratiboři. Pojedeme osobním autama. Jablůnka pojede zvlášť - má lepší spojení.
Po střediskové Akademii se bude promítat film **Příběh žraloka** - je to trhák (něco jako Hledá se Nemo) takže na něj určitě nechoďte do kina, ale vemte rodiče a sourozence a přijďte na Akademii s nimi a pak společně shlédněte film. Akademie začíná se ve 12:00 a konec (včetně filmu) je v 16:00. S sebou skautský kroj věci na scénku, svačinu a pití.

Družinová výprava světlušek a vlčat:

Předvánoční výprava na HRAD LUKOV

Kdy: **5.12. 2005**. Sraz: 6.25h na zastávce u kina v Ratiboři. Návrat: nejpozději do 15.00h
S sebou: 50kč, svačina, pití, pláštěnka, teplé oblečení a dobré boty, KPZ, uzlovačka, šátek, náhradní suché ponožky a rukavice v batůžku, deník + tužka.

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít na http://sestka.skauti.cz (sekce ČASOPISY).